

## PUȘA ROTH



**Pușa Roth**, absolventa a Facultății de Limba și Literatură Română a Universității din București, specializarea limba română – limba franceză, realizator Radio România, membră a Uniunii Scriitorilor din România, secția dramaturgie. Este dramaturg, realizator de adaptări radiofonice piese de teatru, traducător și realizator de emisiuni publicistice la Radio România.

A publicat: **Convorbiri comode**, vol. I, Editura Viitorul Românesc, București, 2001; **Șambelan la viezuri**, teatru, Editura Premier, Ploiești, 2002; **Dincolo de curcubeu e lumea**, Editura Viitorul Românesc, 2002; **Convorbiri comode**, vol. II, Chimprest Publicity, București, 2003; **Roman de București**, teatru, cu o prefață de D. R. Popescu, Editura Adam, București, 2005; **Un dialog al timpului câștigat**, convorbiri cu filosoful Christian Tămaș, Editura Ars Longa, Iași, 2006; **Un clasic modern – Ion Dumitrescu**, ediție critică de Costin Tuchilă și Pușa Roth, București, Editura Academiei, 2006; **Poezie de teatru**. Pușa Roth în dialog cu Mircea Albulescu, Editura Ars Longa, Iași, Colecția Summa cum laude, 2008; **Timpul care a învins teama**. Decembrie 1989 Decembrie 2007, Editura Ars Longa, Iași, Colecția Document, 2008; **Căutător de destine**. Pușa Roth în dialog cu Vu Dorel Vișan, Editura Ars Longa, Iași, Colecția Summa cum laude, 2008; **Anotimpuri de teatru**. Pușa Roth în dialog cu Lucia

*Mureşan, Editura Ars Longa, Colecţia Summa cum laude, 2009.*

**1. Consideraţi că România de azi este diferită de cea anterioară anului 1989? Din această perspectivă, se poate vorbi, din perspectiva dumneavoastră, de o magistratură de dinainte de 1989 şi de una de după 1989?**

Da, cel puţin din punct de vedere politic.

Sigur, schimbarea s-a produs pe fiecare nivel, legile s-au schimbat, însă percepţia colectivă asupra magistraturii este fluctuantă, în sensul că oamenii, vorbim aici de marea masă, mai ales cei care au venit în contact cu această instituţie, nu percep o reală schimbare a atitudinii magistraţilor, dar nici a mentalităţii acestora.

**2. Ar trebui trecută cu vederea colaborarea unor magistraţi cu serviciile Securităţii, dată fiind experienţa şi competenţa acumulată (ştiut fiind că un bun specialist se formează în mulţi ani) sau ar trebui ca aceste persoane să fie expuse şi îndepărtate din profesie? Soluţia din Germania de Est, unde, după căderea zidului şi reunificare, judecătorii din perioada comunistă au fost îndepărtaţi, este cea mai bună?**

Depinde de felul colaborării. Dependenţa de servicii este o armă îndreptată chiar asupra acelor care au acceptat asemenea situaţie riscantă. Este adevărat ca Germania a făcut aceasta „curăţenie”, dar România nu este Germania, deşi ambele ţari sunt acum membre ale Uniunii Europene. Să vă reamintesc, oare, de perioada de după război, atunci când a avut loc procesul de condamnare a nazismului şi lumea a mers mai departe? Şi în România a avut loc așa-zisul proces de condamnare a comunismului! Ar fi fost un alt început, dar memoria colectivă diferă de la popor la popor, iar istoria are

nevoie de timp pentru a putea da verdicte obiective. Îndepărtarea magistraților (dacă este singura soluție acceptată) nu se poate face arbitrar, după părerea unora sau altora, ci trebuie stabilită prin instanță.

**3. Considerați că și în prezent, în lume și în România, puterea politică exercită influență sau control asupra magistraților? În ce modalitate? Prin ce pârgii?**

Da. Prin pârgiile de putere, deși magistrații ar trebui să fie independenți. Puterea politică ar trebui să respecte statutul magistraților. Este o percepție publică și nu o certitudine.

**4. Dacă ar trebui să vă adresați unei instanțe din România, pentru a vă ocroti un drept, ați avea încredere în sistem, în general, și în judecător, în special? Există vreo diferență între ceea ce ar trebui să fie un judecător și ceea ce el este, în realitate?**

În calitate de cetățean român, trebuie să am încredere în sistemul judiciar din România, în corectitudinea deciziilor luate de magistrat. La nivel de percepție colectivă, există diferențe. De fapt, diferența este dată și de relația cetățeanului cu justiția.

**5. Ce socotiți că ar trebui să facă membrii acestui corp profesional pentru întărirea independenței și sporirea încrederii publicului în actul de dreptate? Cum ar trebui să se comporte un judecător? S-a născut oare judecătorul ideal?**

Să respecte legea și spiritul ei, să nu se lase influențat politic. Cât despre comportament, aici nu există nuanțe. Trebuie să respecte jurământul și trebuie să țină cont de deviza că nimeni nu este mai presus de lege, inclusiv el.

S-a născut judecătorul ideal? Dar oare ce înseamnă judecător ideal? Putem vorbi de omul ideal?